

جام جم

رستگاری در عالم ماورا

مسعود ده‌نمکی این روزها مشغول ساخت مجموعه‌رمضانی تلویزیون است



رہبر معظم انقلاب در دیدار با اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی جنبش مقاومت اسلامی فلسطین تاکید کردند

ساحل غربی، نقطه

به زانو در آمدن صهیونیست‌ها

■ ورود نسل جوان مومن فلسطین به صحنه
■ مبارزه، بشارت‌دهنده آینده روشن است

■ هر چه بیشتر بر وحدت و هماهنگی گروه‌های
مقاومت تمرکز شود و این مسیر ادامه یابد



۲ |

((جام جم)) از صدر تا ذیل رویدادهای تیرانا و پاریس گزارش می‌دهد

فرجام نفاق

۲ |

((جام جم)) مصوبه مهم شورای عالی انقلاب فرهنگی را بررسی کرده است

پاسخ قاطع به بهانه جویی‌ها علیه ساترا

۸ |

((جام جم)) از تاثیر افزایش رقم تسهیلات بانکی در بخش مسکن گزارش می‌دهد

وام ناکارآمد

۳ |

چرا سریال‌های ایرانی پلتفرم‌های داخلی به ترویج شرب خمر اصرار دارند؟

گناه‌فروشی مرگبار در نمایش خانگی



فرهنگی

جبلی در دیدار با رئیس سازمان انرژی اتمی مطرح کرد

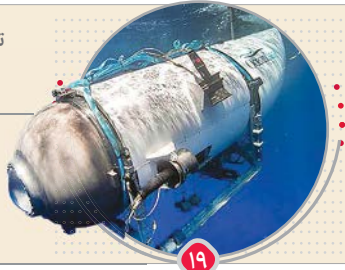
صنعت هسته‌ای، مصداق دو گزاره «ایمان» و «امید»



سیاست

تلاش‌ها برای نجات ۵ سرنشین زیردریایی ادامه دارد

آخرین نفس‌ها در آغوش تایتانیک



حوادث

جلد دوم



■ رویداد ملی نهضت برگزار شد

تجلیل از دختر ایران تا نقاش جوان انقلاب

■ نگاهی به برنامه تازه شبکه نسیم

بساط «بگو بخند» پهن است

■ گفت‌وگو با فاطمه کاکا، مدیرعامل یک شرکت دانش‌بنیان

بازی سازان؛ کارگران شرکت‌های خارجی

■ در ضمیمه نوجوانه می‌خوانید



■ درباره بلاگر معلمی دوگانه محبت و منفعت

سلفی با کلاس

یادداشت

علی اکبر عبدالملی زاده | عضو شورای سردبیری



خاکریز جنگ شناختی دشمن در نهادهای رسمی

وقتی از جنگ شناختی یا نبرد روایت‌ها سخن می‌گوییم و آن را نبردی تمام عیار و پیچیده‌تر از جنگ‌های فیزیکی می‌دانیم، بیش از این‌که به دشمنان فرامرز نظر داشته باشیم، باید به جریان‌های داخلی پرخطر توجه کنیم؛ چرا که در این نبرد، خاکریزهای دشمن بیرون مرزهای جغرافیایی نیست، بلکه درست در دل نهادهای داخلی و در میان اقشار جامعه است و سربازان دشمن آن قدر خوب در میان خودی‌ها جا خوش کرده‌اند که حتی از نظر ظاهری هم قابل شناسایی نیستند. یعنی وقتی مادنبال چهره‌هایی شبیه افسران یعنی یا کلیشه‌های جاسوس انگلیسی و... می‌گردیم، دشمن با استانداردهای چهره‌های به‌ظاهر انقلابی و در رسانه‌ها و نهادهای رسمی کارش را به دروغ‌پردازی، شبهه‌افکنی و تفرقه‌پراکنی، تغییر اولویت‌ها و... پیش می‌برد.

کار سخت است و به همین خاطر می‌بینیم با وجود تاکیدات مقام معظم رهبری و اهل نظر، متأسفانه ساختار رسمی کشور در خطایی مستمر، کمتر از هر محور دیگری به موضوع و موضع فرهنگی توجه دارد. غافل از این‌که همین خطای پرهزینه، حاصل آتش‌تیه خاکریزهای دشمن در این نبرد فراگیر است.

به عنوان نمونه در موضع عمل به «تنظیم‌گری فضای رسانه‌های فراگیر» نظر بیندازیم. سپاه‌ایه‌ای متشکل از برخی افراد رسانه‌ای که سازمخالفت با قانون و دفاع از هرج و مرج و ولنگاری موجود در پلتفرم‌ها را می‌زند و از قصادر رسانه‌های رسمی، نهادهای دولتی و حاکمیتی حضور دارند. تحت نفوذ یک پلتفرم به‌ظاهر دارای مجوز که اتفاقاً با بهره‌گیری از رانت‌های دولتی و امنیتی پرواز شده، سال‌ها مانع شفاف‌سازی در تعیین مسئولیت‌ها و اختیارات میان دو نهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و صداوسیما شدند. وقتی شفاف‌سازی هم انجام شد و براساس قانون نظارت و تنظیم‌گری بر پلتفرم‌ها تحت نظر صداوسیما و بازوی اجرایی‌اش «ساترا» درآمد، بازهم دامن‌اشبهه به‌راه انداختند و تلاش کردند با تفرقه‌افکنی و جوسازی بین دو نهاد، آب را گل آلود کنند و ماهی خود را بگیرند. وقتی مجلس ساختار و بودجه ساترا را تصویب کرد، بر طبل این کوبیدند که ساترا هیچ مبنای قانونی ندارد! حالا شورای عالی انقلاب فرهنگی به عنوان نهادی که مصوباتش در حوزه فرهنگ و هنر مصداق قانون است، مصوبه‌ای در قالب فصل الخطاب تصویب کرده اما بازهم به‌سرعت، روند تخریبی تازه‌ای می‌سازند.

هنوز امضای مصوبه خشک نشده، سپاه ایرهه، سربازان رسانه‌اش را به خط می‌کند که بر این جایگاه قانونی هم شبهه وارد کند.

بر این اساس چند نکته قابل فهم است: ۱- موضوع پلتفرم‌ها که موضوعی اساساً فرهنگی است، بیش از آن‌که من و شما تصور کنیم در نبرد شناختی دشمن مهم است و تنظیم‌گری آن در این نبرد، باید همواره بالاتکلیف بماند، حتی اگر فونداسیون قوی قانونی داشته باشد.

۲- جریانی که در خدمت رقیب است را نه در خاکریز دشمن که باید در خاکریزهای داخلی جست‌وجو کرد.

۳- بی‌شک اساس و ریشه این جنگ در حوزه‌های فرهنگی است و نبرد در این هزارتو، سربازان خردمند و مسلط به موضوعات و مجهز به ابزار بصیرت، جریان‌شناسی و... می‌خواهد.

۴- امروز دیگر دشمن نیازی به پنهان‌کاری ندارد و خط و ربط این بازی، آشکارا روی میز است، آیا آن روزنامه و رسانه می‌تواند نسبت به لابی‌گری روشن و شبهه‌افکنی ضرب‌الاجلی نیروهایش بی‌واکنش باشد؟ آیا مجلس می‌تواند در آستانه انتخابات به اظهارات دروغ آن نماینده ترتیب اثر ندهد؟ و ده‌ها سؤال دیگر.

شد که بساط خود را جمع کرده و همه وسایل و تجهیزات موجود را تحویل دهند در غیر این صورت با اقدامات قانونی دولت و نیروهای امنیتی این کشور مواجه می‌شوند؛ درخواستی که طبق معمول با مخالفت اعضای این گروهک مواجه شد و در نهایت پلیس آلبانی با حمله به اردوگاه اشرف این موجودات کثیف را جمع‌آوری کرد.

۵. منافقین از ارکان اصلی جنگ ترکیبی سال گذشته علیه ایران بودند ولی از دو شب پیش و با جمع شدن تشکیلات فنی منافقین، به‌ویژه جمع‌آوری تجهیزات رایانه‌ای آنها فضای رسانه‌ای آرام‌تر شده و دیگر جوانان محلات!!! در توییت‌ها هر شب یک جای ایران را فتح نمی‌کنند و هزاران اکانت فیک و فحاش که از خانه سالمندان تیرانا به‌روز می‌شد تعطیل شده است. از آن سو هم کشوری دفاع آلبانی فهمید همکاری با صهیونیست‌ها و سفر به اسرائیل برایشان هیچ دستاوردی نخواهد داشت و باید سریعاً اقتضانات دنیای جدید و هندسه جدید قدرت را درک کند وگرنه در این فعل و انفعالات از نقشه ناپدید می‌شود!

۶. کشورهای غربی چاره‌ای جز همکاری با ایران ندارند. ای‌کاش توافقات تهران-پاریس پس از گفت‌وگوی ۹۰ دقیقه‌ای رئیسی با مکرون منتشر شود شاید درک خیلی از اتفاقات امروز آسان‌تر گردد.

۷. اپوزیسیون ایرانی همیشه ضعیف بوده و بعضاً از فهم برخی بدیهیات عاجز است، آنها نمی‌دانند و یا نمی‌خواهند بدانند که حامیان آنها به‌راحتی از اپوزیسیون عبور می‌کنند. کسانی که امروز در جایگاه اپوزیسیون قرار دارند باید بدانند عاقبت‌شان همین عاقبت منافقین است. آمریکا و اروپا در برابر ایران به‌راحتی از آنها گذر خواهند کرد.

۸. جمهوری اسلامی دو موضوع را بارها ثابت کرده است. اول این‌که در برگرداندن بازی به نفع خود تبصر و تخصص ویژه‌ای دارد. از سوی دیگر بارها نشان داده که به‌راحتی از اقدامات ضدامنیتی علیه شهروندان خود نمی‌گذرد. حال این اقدامات اگر در خاک ایران باشد، قاعلاً با اقدام تنبیهی جدی روبه‌رو خواهد شد. جمهوری اسلامی ایران ثابت کرده هرکسی اقدامی علیه ایران انجام دهد، هرکجای این کره‌خاکی باشد به ایران آورده خواهد شد و به مجازات خواهد رسید. دیر و زود دارد، سوخت و سوز ندارد. نمونه‌های آن هم زیاد است: نشاندهن هواپیمای ریگی، به ایران آوردن شارمه‌دتروریست تحت حفاظت اف‌بی‌آی، بازهم به ایران آوردن حبیب اسید سرکرده گروهک تروریستی حرکت النضال از فرودگاه کشوری ثالث، بازگرداندن روح... و... در طول ۴۴ سال پس از پیروزی انقلاب، جمهوری اسلامی این غیرت روی امنیت ملی را بارها به جهانیان نشان داده و ثابت کرده اقدام‌کنندگان علیه ایران و ایرانی هرکجای دنیا باشند در امان نیستند. سرنوشت منافقین در تیرانا تازه‌ترین این موارد بود و این موضوع ادامه خواهد داشت. اپوزیسیون باید آمادگی داشته باشند شب در نیویورک و لندن و ونکوور یا هرکجای دیگر بخواهند ولی صبح که بیدار شدند خود را در تهران ببینند!

عاقبت منافقین پیش چشم اپوزیسیون



۱. منافقین هیچ‌گاه فکر نمی‌کردند درست در ۲۰ خرداد که یادآور شروع رسمی جنگ مسلحانه این جریان در برابر جمهوری اسلامی است نیروهای امنیتی آلبانی به کمپ اشرف حمله کنند؛ حمله‌ای که انتخاب تاریخ آن چندان هم اتفاقی نبود و هیچ‌گاه فراموش نخواهد شد. از سویی منافقین باید می‌فهمیدند که پس از آزادی اسدا... اسدی، دیپلمات ایرانی دیگر کارشان در اروپا تمام است.

۲. حمله پلیس آلبانی به مقر اشرف در تیرانا اتفاق ساده‌ای نبود. کلیت این ماجرا در روزهای قبل، از پاریس و جلوه‌گری از نشست سالانه این گروهک کلید خورد و سپس به تیرانا رسید. منافقین از ۳۰ خرداد سال ۱۳۶۰، وارد فاز مسلحانه علیه مردم ایران شدند و با شورش میلشیا و هواداران، به جنگ خیابانی پرداخته و عملاً چرخه خشونت در این سازمان فعال شد. در جریان آشوب‌های پاییز ۱۴۰۱ موسوم به آشوب‌های «زن، زندگی، آزادی» گروهک تروریستی منافقین بیشترین کنش سیاسی و امنیتی علیه ایران را از خود نشان داد. این گروهک تروریستی تلاش کرد به همراه سلطنت‌طلبان و سایر گروهک‌های معاند، سیاست فشار و انزوا بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران را به بهانه حقوق بشر پیاده‌سازی کند که البته در نهایت مشخص شد تمام‌کننده این بازی نیست.

۳. پاییز گذشته و مشارکت گسترده منافقین در فتنه انگیزی علیه کشورمان نقطه عطفی در رابطه ایران و کشور کوچک آلبانی شد. این مشارکت و اقدامات منافقین به مرکزیت تیرانا علیه ایران که در ابتدا با سکوت مقامات آلبانی مواجه شد، چنان آشکار و روشن بود که خودشان هم احساس خطر کردند. پناه‌دادن به گروهکی مسلح می‌توانست خطرات بسیاری داشته باشد. با این حال، شکست اغتشاشات ۱۴۰۱ در نهایت سبب شد که سران این کشور سراغ توافق سال ۲۰۱۴ با سرکرده‌های این گروهک بروند. توافقی حقوقی که براساس آن دولت آلبانی به دلایل انسان‌دوستانه و حقوق‌ی بشری! به اعضای منافقین پناه داده بود و از آنها می‌خواست تا برخلاف آن رفتار نکنند.

۴. دستگاه‌های امنیتی جمهوری اسلامی بارها به آلبانی در مورد فعالیت‌های این گروهک هشدار داده بودند. از سوی دیگر، با فروکش کردن حمایت مالی برخی کشورهای منطقه از منافقین و نیز جنگ اوکراین و دیگری اروپا در این نزاع با روسیه و مهم‌تر از همه گرفتار شدن صهیونیست‌ها به عنوان یکی از اصلی‌ترین محرک‌های دولت آلبانی برای تداوم حمایت از منافقین و بیرون آمدن پیروزمندانه ملت ایران از فتنه پاییز ۱۴۰۱، آلبانی فهمید که به نفعش است که بیش از این نباید به جریان تروریستی میدان دهد. به همین دلیل از چند هفته پیش هشدارهای مختلفی به اعضای این گروهک داده

جام جم
روزنامه جام جم را در پیام‌رسان‌های داخلی دنبال کنید:

www.jamejamonline.ir

سروش

splus.ir/jamejamdaily

بله

ble.ir/jamejamdaily

رویکا

rubika.ir/JamejamDaily

ایتا

eitaa.com/JamejamDaily